

Slovenska
filharmonija

Glasbena galerija

SMS

SMS 1

Sezona 2023/24

**Za
začetek**

SMS 1 Sezona 2023/24

28. in 29. september 2023 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Za začetek

Orkester Slovenske filharmonije

Zbor Slovenske filharmonije

Mešani pevski zbor

Glasbene matice

Kahi Solomnišvili

dirigent

Darija Auguštan

sopran

Nuška Drašček

mezzosopran

Miran Kolbl

koncertni mojster

Jerica Bukovec

Sebastjan Vrhovnik

priprava zbora

Gustav Mahler (1860–1911)

Simfonija št. 2 v c-molu, »Vstajenje«

Allegro maestoso: Z vseskozi resnim in svečanim izrazom

Andante moderato: Zelo zložno (nikoli hiteti)

V mirnem, tekočem gibanju

Praluč: Zelo slovesno, vendar preprosto (kot koral)

V tempu scherza: Divje vzkipljivo

Koncert snema in neposredno prenaša
program Ars – 3. program Radia Slovenija.

Leto 1891 je bilo za Mahlerjevo kariero izredno pomembno, saj se je s tem, ko je postal glavni dirigent Mestnega gledališča v Hamburgu, že zapisal med največje interpretativne glasbenike svojega časa. Seveda pa je v njem gorela tudi želja, da bi podobno priznanje požel še kot skladatelj. Nekega dne je v Hamburgu k sebi povabil slavnega dirigentskega kolega Hansa von Bülowa (1830–1894), prvega moža Lisztove hčerke Cosime, ki se je nato v drugo poročila z Wagnerjem, in mu zaigral obsežno delo, ki naj bi postalo prvi stavek nove simfonije. Odziv von Bülowa je moral biti za Mahlerja uničujoč – von Büllow si je z rokami pokrival ušesa in spregovoril: »Če je to še glasba, potem o glasbi ne razumem ničesar.« Ob tako drastični reakciji pomembnega glasbenika se seveda zastavljajo številna vprašanja: je bilo to, kar je slišal von Büllow, res tako slabo, je bilo res onkraj tistega, kar si je umetnik 19. stoletja lahko predstavljal pod pojmom glasba, je bil Mahler preveč napreden in von Büllow preveč konservativen? Kaj natančno ga je zmotilo?

Mahlerjevo glasbo ob koncu 19. in začetku 20. stoletja lahko razumemo kot povzetek celotnega 19. stoletja in hkrati tudi kot jasno napoved tektonskih premikov, ki jih bo v umetnost prineslo 20. stoletje. Možno je torej trditi, da je **Gustav Mahler** nekakšen skladatelj »prehoda«. Toda ko govorimo o tradiciji, se je treba zavedati, da je Mahler v svojo glasbo sprejel precej raznolike vplive, da se je vzoroval tako pri v preteklost zagledanem Johannesu Brahmsu kot tudi pri izpričanem revolucionarju Wagnerju. Že ta razpetost je nenavadna, saj se je večina preostalih skladateljev večinoma jasno opredeljevala le za eno »stran« – ali so zaupali Brahmsu in njegovemu kritiškemu apologetu Eduardu Hanslicku, ki sta

Gustav Mahler

verjela v jasnost in klenost klasicistične forme ter abstraktno, neprogramsko moč glasbe, ali pa so prisegli na dramatičnost, vsebinsko, tudi ideološko polnost ter akordno in orkestrsko sočnost Wagnerja. Ne more nas čuditi, da je bil Mahler kot večina mladih glasbenikov svoje generacije popolnoma prevzet nad bayreuthskim mojstrom, ki je nadaljeval z Beethovnovim zanosnim povzdigovanjem glasbene umetnosti tudi v kontekstu gledališča. Takšno navdušenje pa je neredko preraslo celo v pravi fanatizem. Drugače si ne gre razlagati Mahlerjeve odločitve, da po Wagnerjevem zgledu postane vegetarijanec, dovolj zgovorna pa je verjetno tudi prigoda iz časa Mahlerjevega kapelniškega službovanja v Olomoucu. Kasnejši glasbeni kritik Ludwig Karpath je v spomine zapisal, da je nekoč srečal opazno nerazpoloženega Mahlerja, ki mu je povedal, da je njegov oče precej resno bolan. Zato je bil naslednji dan, ko je na ulici srečal povsem objokanega in skrušenega skladatelja, prepričan, da se je zgodilo najhujše. Karpath je previdno vprašal, ali se je očetovo zdravje poslabšalo, Mahler pa je vzkliknil: »Hujše, hujše, veliko hujše, zgodilo se je najhujše, umrl je mojster.« Bil je 13. februar leta 1883 – umrl je Richard Wagner. Toda kljub takšni navezanosti na Wagnerja, ali pa prav zaradi nje, se Mahler kot skladatelj ni preizkušal v operi in je svoj opus v celoti posvetil le dvema zvrstema: simfoniji in samospěvu. In v oblikovanju obeh žanrov je v marsičem sledil tudi Brahmsu. Tako je v oblikovnem pogledu prisegal na standardne rešitve –

kljub izredni razširitvi, navidezni fragmentaciji, zaupanju vsebinskim programom se stavki Mahlerjevih simfonij še vedno razgrinjajo kot sonatni stavki, tridelne pesemske oblike, rondoji in variacije, nad vsem pa bdi ekonomično motivično delo Brahmsovega tipa – skladbe, četudi izredno podaljšane, izhajajo iz najmanjše motivične celice, ki se nato v skladbo spletajo po sistemu vej in poganjkov.

Von Büllow je seveda dobro poznal glasbo Brahmsa in nenazadnje tudi Wagnerja, ki mu v osebni pogledu gotovo ni mogel biti najljubša oseba, a vendarle je bil prav von Büllow tisti, ki je na Dunaju skušal pripraviti prvo izvedbo *Tristana in Izolde* in se za to trudil celih 77 vaj. Zmotiti ga je moralo prav to združevanje – prvi stavek Mahlerjeve **Simfonije št. 2 v c-molu** je namreč oblikovan kot tipična sonatna oblika z dvema temama, ekspozicijo, izpeljavo in reprizo, a vendarle se zdi precej določna tudi njegova vsebina, nekakšna podaljšana, stilizirana posmrtna koračnica. Problem, ki ga von Büllow ni mogel več razumeti, je, da Mahler prevzema tradicionalno simfonično »posodo«, ki pa jo razširja in polni z vsebino, ki se vse bolj pomika proti programskemu in idejnemu.

Leta 1891 je Mahler v pismu svojemu založniku omenjal simfonično pesnitev *Totenfeier* (*Pogrebni sprevod*), za katero se zdi, da jo je moral pričeti ustvarjati že okoli leta 1888, torej v času, ko je končeval *Prvo simfonijo*. Ni povsem jasno, ali je to novo delo snoval kot samostojno simfonično pesnitev ali kot stavek nove simfonije – na prvi strani najstarejšega ohranjenega rokopisa lahko namreč preberemo naslov *Pogrebni sprevod/ Simfonija v c-molu/prvi stavek*. Istega leta je Mahler nato ta stavek zaigral von Büllowu, čigar sodba je

očitno vendarle zavrla nadaljevanje kompozicije za dve leti. Tako je Mahler šele leta 1893 med počitnikovanjem ob Atterskem jezeru dokončal skladbe, ki danes tvorijo drugi, tretji in četrty stavek *Druge simfonije*, nato pa se je ustvarjalna mrzlica zopet ustavila, saj skladatelju ni bilo povsem jasno, kako naj zaključi simfonijo, ki je bila zaenkrat sestavljena iz precej raznolikih stavkov. Ideja se mu je porodila naslednje leto, ko je prisostvoval pogrebu prav Hansa von Büllowa, na katerem je med obredom v cerkvi slišal Klopstockovo himno *Vstajenje*. Mahler je popisal trenutek, ki je rodil zasnovo zadnjega stavka: »Dotaknilo se me je kot blisk in vse je jasno in nedvoumno stalo pred menoj!« Šele z idejo, da za konec uglasbi Klopstockovo himno, se je simfonija vsebinsko zaokrožila in se obenem jasno pomaknila v orbito nadaljevanja Beethovnovega izročila – v zadnjem stavku namreč Mahler po zgledu Beethovnovе *Devete simfonije* uporablja zbor in pevski solistki, za »pripovedovanje« zgodbe pa mu ne zadostujejo več zgolj glasbena sredstva, ampak potrebuje tudi besedilo.

O čem pa skuša spregovoriti Mahlerjeva *Druga simfonija*? Prvi kritiki so razlili veliko črnih, ko so se hudovali nad neverjetno nehomogenostjo simfonije, ki se prične s simfonično pesnitvijo, se nato zaustavi pri dveh žanrsko zasnovanih scherzoznih stavkih, nato oplazi samospjev in se konča v operno zasnovanem finalu, v katerem res ni več razpoznati tradicionalnih oblikovnih potez. Toda takšna nehomogenost ni posledica skladateljevega slabega okusa, temveč njegova namenska odločitev, da hoče s simfonijo »spregovoriti«, s čimer je samo nadaljeval delo, ki ga je začrtal že s svojim simfoničnim prvencem. Tudi slednji je bil sprva zamišljen kot simfonična

pesnitev, nato pa se je programska ideja umaknila simfonični abstraktnosti. Zdi se, da *Druga simfonija* nadaljuje tam, kjer se je *Prva* končala. Posmrtno koračnico prvega stavka je tako treba razumeti kot slovo od junaka *Prve simfonije*, hkrati pa tudi kot jasno zavezo Beethovnu, saj bi prve štiri izolirane orkestrske geste lahko razumeli tudi v smislu prvih štirih tonov znamenite Beethovnovе *Pete simfonije*, o takšnih povezavah pa nenazadnje priča tudi ista tonaliteta: c-mol. Takšna dvojna razpetost med programsko in abstraktno, med Brahmsovo in Wagnerjevo dediščino se zatem samo še nadaljuje in tudi stopnjuje. Prva tema prvega stavka je jasno oblikovana kot posmrtna koračnica, ki se nato umakne liričnemu spevu, medtem ko se v izpeljavi stopnjujejo dramatične napetosti in številni koračniški ritmi, da bi Mahler dosegel harmonski napetostni višek tik pred reprizo. Končna odrezava koda se zdi, kot da zastavlja groteskno vprašanje, o katerem govori tudi Mahler: »Zakaj si živel? Zakaj si trpel? Je bilo vse skupaj le grozljiva šala?« Naslednja dva stavka sta domišljena kot medigri. V prvem intermezzu smo prestavljeni v vzdušje lahkotnega avstrijskega kmečkega valčka, ländlerja, ki prinaša spomine iz življenja umrlega junaka – prepoznamo lahko »sončni odlomek, mirno in neobteženo« obdobje njegovega bivanja –, medtem ko nas drugi intermezzo vrača v vsakdanji nepresahljivi tok življenja. Pri tem velja povedati, da si je glasbo za tretji stavek Mahler »sposodil« iz svojega samospeva *Pridiga sv. Antona ribam* iz zbirke *Dečkov čudežni rog*, podobno pa je v isti zbirki skladatelj poiskal tudi besedilo za peti stavek – *Praluč*. V svetu teme se naenkrat zasveti skrivnostna luč, glasbena atmosfera se pomirja in že se nam zdi, da smo pred vrati raja. Toda finale se odpre z izjemnim bučanjem, ki se nato umakne

zvokom rogov iz daljave. Mahler naenkrat vpeljuje še novo napetostno dvojico – med tuzemskim in onostranskim. Glasba tako razprostira širok čustveni diapazon, ki teče od transcendenčne glasbe sfer do brutalne koračnice, in zdi se, da skladatelj pred nami riše poslednjo sodbo. Tik po zadnjem izbruhu se glasba popolnoma ustavi in slišimo samo še fragmente fanfar iz ozadja in ptičjega petja, nato pa se vzdigne presunljiv napev zbor, nad katerim lebdi sopranski glas. Glasba se zdaj sunkovito vzdiguje in doseže svoj vrhunec na potrjujoče Klopstockovo besedilo: »Vstal boš, da, vstal!«

Ob moči zaključka Mahlerjeve glasbe si je težko predstavljati zgroženega von Büllowa, veliko lažje pa njegov pogreb, na katerem je ob slovesnosti v cerkvi Mahlerja zadela genialna iskra. O slednji je skladatelj sam zapisal še naslednjo, značilno razklano, dvojno misel: »Kar sem doživel ta dan, sem moral zdaj ustvariti v tonih. Pa vendar, če skladbe ne bi nosil v sebi – kako bi jo lahko izkusil? Konec koncev je tisti trenutek na tisoče ljudi sedelo z menoj v cerkvi. In pri meni gre vedno tako: le če doživim, komponiram; samo če komponiram, doživim.« Ta dvojnost je bila najbrž von Büllowu težko razberljiva, sploh v kontekstu glasbe, za njo pa se razkriva razklanost s preloma stoletij. Mahler nam še zadnjič z vso silo in vsemi razpoložljivimi sredstvi odpira vrata transcendence, ki se bodo zelo kmalu z vojnami in kataklizmami 20. stoletja tudi v umetnosti hitro zaprla.

Gregor Pompe

FKK 1

Filharmonični
klasični
koncerti

Za junake

5. in 6. oktober 2023 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

Franck Ollu
dirigent

Jeroen Berwaerts
trobenta

Spored:

John Adams:
Tromba lontana

Nina Šenk:
A moment of Reflection*

Charles Ives:
The Unanswered Question

Vito Žuraj:
Le fou triste*

Johann Nepomuk Hummel:
Koncert za trobento in orkester v
E-duru

Ludwig van Beethoven:
Simfonija št. 7 v A-duru, op. 92

* Prva izvedba, naročilo
Slovenske filharmonije

Nakup vstopnic:

**Informacijsko središče
Cankarjevega doma**

Prešernova cesta 10,
podhod Maxija, Ljubljana

T +386 1 2417 299 / 300

E vstopnice@cd-cc.si,
tickets@cd-cc.si

Spletni nakup:
www.cd-cc.si

www.filharmonija.si

**Slovenska
filharmonija**

Kahi Solomnišvili

dirigent

Foto: Sofio Melikidze

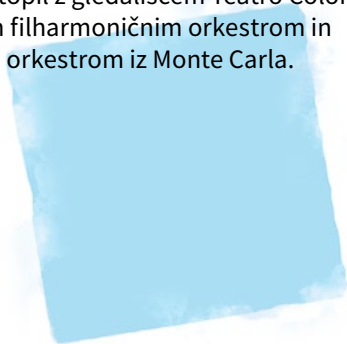
Gruzijski dirigent **Kahi Solomnišvili** je svojo glasbeno kariero začel kot pianist ter se javnosti predstavil na najrazličnejših koncertih in festivalih. Leta 2007 je bil sprejet na študij dirigiranja na Državnem konservatoriju v Tbilisiju, kjer je šest let kasneje dokončal magisterij. Ob rednem študiju se je udeleževal izobraževanj iz opernega in simfoničnega dirigiranja pri Gianluci Marcianu, takratnem glavnem dirigentu Državnega gledališča Opera in balet v Tbilisiju.

Od leta 2014 opravlja vlogo glavnega dirigenta v omenjenem gledališču gruzijske prestolnice, leta 2017 pa je to mesto pridobil tudi pri Gruzijem filharmoničnem orkestru, s katerim

je v preteklosti že aktivno sodeloval. Pogosto vodi tudi Buenosaireški filharmonični orkester in dirigira v gledališču Teatro Colón.

Leta 2017 je prejel nagrado tsinandali na področju glasbe, leta 2021 pa na istoimenskem festivalu nastopil v vlogi pomočnika dirigenta. Od lanskega leta asistira svetovno znanemu dirigentu Charlesu Dutoitu, sodeloval pa je še s Poljsko baltsko filharmonijo Frédérica Chopina v Gdansku, izraelskim orkestrom Sinfonietta Beer-Shava in različnimi mladinskimi orkestri ter na mnogih festivalih. V prihajajočih mesecih bo nastopil z gledališčem Teatro Colón, Buenosaireškim filharmoničnim orkestrom in Filharmoničnim orkestrom iz Monte Carla.

Darija Augušan

sopranistka

Foto: Karpati & Zarewicz

Darija Augušan, leta 1996 rojena solistka Hrvaškega narodnega gledališča v Zagrebu, je trenutno ena izmed najbolj iskanih mladih hrvaških sopranistk. Študij petja je zaključila na zagrebški Akademiji za glasbo v razredu prof. Snježane Bujanović-Stanislav, pohvali pa se lahko z izjemno barvo in zvočnostjo glasu ter tehnično dovršenostjo. Kot solistka je uspešna tako na koncertnih kot tudi na opernih odrih; leta 2019 je debitirala v Hrvaškem narodnem gledališču v Zagrebu z vlogo Prve dame v Mozartovi operi *Čarobna piščal*, predstavila pa se je še v vlogah Fiordiligi, Sifarja, Pepelke, Grofice Marice, Adele, Sestre Angelike, Micaele in Magde. Za vlogi

Laurette in Pamine je dobila tudi ugledne nagrade. V Olimpijskem gledališču v Vicenzi je leta 2021 debitirala kot Sifar v Mozartovi operi *Mitridat, kralj Ponta*, poje pa tudi na drugih mednarodnih odrih v Italiji, Avstriji, Estoniji, na Slovaškem, Poljskem in drugod po Evropi. Sodelovala je s priznanimi umetniki, med drugim z Janom Lathamom-Koenigom, Marcellom Mottadellijem, Srbom Dinićem, Fabriziem Melanom, Arnaudom Bernardom, Giampaolom Bisantijem, Plácidom Domingom, Marto Domingo in Vittorioem Grigolom.

Redno nastopa z Zagrebško filharmonijo ter Simfoničnim orkestrom in Zborom Hrvaške radiotelevizije. Pogosto izvaja dela hrvaških avtorjev, med katerimi izstopa *Hrvaška maša* Borisa Papandopula, ki jo je izvajala na skoraj vseh hrvaških glasbenih festivalih in jo posnela za Hrvaško radiotelevizijo. Izvaja tudi sakralna dela, kot so *Stabat Mater* G. B. Pergolesija, Bachova *Pasijon po Janezu* in *Pasijon po Mateju*, Mozartova *Rekviem* in *Maša v c-molu* ter *Magnificat* in *Salve Regina* Z. Novačića. V sodelovanju s pianisti, kot so Dora Iveković, Viktor Čižić, Danijel Gašparović in Vedran Janjanin, pogosto nastopa na recitalih.

Darija Auguštan je dobitnica številnih nagrad in priznanj na prestižnih glasbenih tekmovanjih, med drugim se ponaša s prvo nagrado na mednarodnih pevskih tekmovanjih Mikuláš Trnavský, Zinka Milanov, Mario Orlandoni, Tullio Sefarin ter drugo nagrado na tekmovanjih Stanisław Moniuszko in Virgilijus Noreika.

Nuška Drašček

mezzosopranistka

Foto: Žiga Culiberg

Nuška Drašček je ena najvidnejših slovenskih pevk, ki občinstvo navdušuje s svojim glasom, odrsko prisotnostjo in izredno širokim repertoarjem. Je priznana solistka SNG Opera in balet Ljubljana. Petje je študirala pri Matjažu Robavsu na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je tudi z odliko magistrirala. Je prejemnica več nagrad na mednarodnih pevskih tekmovanjih (Ferruccio Tagliavini v Gradcu v Avstriji, Nuits Lyriques v Marmandu v Franciji, tekmovanje mesta Grandate v Italiji).

Leta 2012 je v vlogi Laure v operi *Jolanta* P. I. Čajkovskega pod vodstvom Emmanuela Villauma sodelovala na koncertni turneji z

Ano Netrebko in Slovensko filharmonijo. Koncert so v živo posneli tudi za založbo Deutsche Grammophon. Od tedaj je kot solistka sodelovala z vsemi domačimi orkestri. Nastopila je v *Pesmi o zemlji* in *Drugi simfoniji* G. Mahlerja, oratoriju *Golgota* F. Martina, Lebičevih *Novembrskih pesmih* in kantati *Požgana trava*, Brucknerjevem *Te Deumu* in Wagnerjevih *Pesmih Mathilde Wesendonck*. Na Kongresnem trgu v Ljubljani je z Orkestrom Slovenske filharmonije pod vodstvom Simona Dvoršaka izvedla samostojen koncert z naslovom *Od opere do muzikala*.

V SNG Maribor je poustvarila Mercedes v operi *Carmen* G. Bizeta in Olgo v *Jevgeniju Onjeginu* P. I. Čajkovskega. V SNG Opera in balet Ljubljana je nastopila v številnih vlogah: Magdalena (G. Verdi, *Rigoletto*), Javno mnenje (J. Offenbach, *Orfej v peklu*), Emilie (G. Verdi, *Otello*), Kerubin (W. A. Mozart, *Figarova svatba*), Pepelka (G. Rossini, *Pepelka*), Carmen (G. Bizet, *Carmen*), Tatjana (V. Parma, *Ksenija*), Lepotica (P. Glass, *Lepotica in zver*), Ivana Orleanska (P. I. Čajkovski, *Ivana Orleanska*), Romeo (V. Bellini, *Capuleti in Montegi*), Uršula (P. Šivic, *Samorog*), Lola (P. Mascagni, *Cavalleria rusticana*), Federica (G. Verdi, *Luisa Miller*), Siébel (C. Gounod, *Faust*) in Isabelle (G. Rossini, *Italijanka v Alžiru*).

Gostovala je tudi na poletnem opernem festivalu v Alden Biesnu v Belgiji kot Olga v *Jevgeniju Onjeginu* Čajkovskega in Isabella v Rossinijevi *Italijanki v Alžiru*, kot Rossinijeva Pepelka pa v Koblenzu v Nemčiji ter v Praški državni operi.

Nuška Drašček je docentka na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

Gustav Mahler

Praluč

Iz zbirke *Dečkov čudežni rog*

Prevod iz arhiva Slovenske filharmonije

O, vrtnica rdeča!
Človek je v najhujši stiski!
Človek je v najhujši bridkosti!
Kako rad bi bil v raju!
Takrat sem prišel na široko pot;
tam me je angelček hotel zavriniti.
Oh ne! Nočem nazaj!
Sem od Boga in hočem spet k Bogu!
Ljubi Bog mi bo dal lučko,
ki mi bo svetila do večnega življenja v blaženosti.

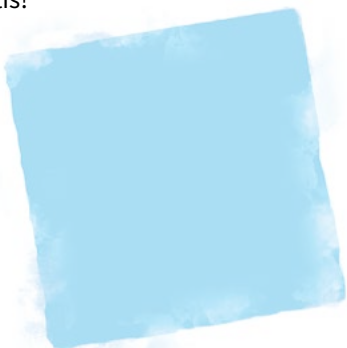
Vstajenje

Friedrich Gottlieb Klopstock, Gustav Mahler*

Prevod iz arhiva Slovenske filharmonije

Vstal boš, vstal,
moj prah, po kratkem počitku!
Nesmrtno življenje
ti bo dal tisti, ki te je poklical.

Posejan si bil, da vzcvetiš!
Gospodar žetve hodi
in pobira snope
nas, ki smo umrli!

O, veruj, moje srce:
nič se ti ne bo izgubilo!
Tvoje je, da, tvoje, po čemer si hrepenelo!
Tvoje, kar si ljubilo, za kar si se bojevalo!
O, veruj: nisi zaman rojeno!
Nisi zaman živelo, trpelo!

Kar je minilo, bo vstalo!
Kar je nastalo, mora miniti;
kar je minilo, mora vstati!
Nikar ne trepetaj!
Pripravi se na življenje!

O bolečina, ki v vse prodiraš!
Tebi sem se iztrgal!
O, smrt, ki vse premagaš!
Zdaj si premagana!

S krili, ki sem si jih priboril
v vročem ljubezenskem zagonu,
bom zaplaval
k svetlobi, do katere oko še ni prodrlo!
Umrl bom, da bom živel!

Vstalo boš, da, vstalo,
moje srce, v hipu!
Kar si bilo,
te bo nosilo k Bogu.

* Prvih osem verzov je iz pesmi *Vstajenje* F. G. Klopstocka.
Mahler je izpustil zadnje štiri, preostanek pa je napisal sam.

GLASBENIK SEM

Slovenska filharmonija se pridružuje dobrodelni akciji zagotavljanja pomoči otrokom in mladostnikom iz socialno in ekonomsko ogroženih okolij pri razvijanju njihovih glasbenih potencialov, ki jo s skladom **Glasbenik sem** izvaja Zveza prijateljev mladine Slovenije. Otrokom in mladostnikom, ki si želijo glasbenega ustvarjanja in zanj nimajo možnosti, želi omogočiti glasbeno izobrazbo ali pomagati pri nakupu inštrumenta. Na takšen način mladi ne bodo prikrajšani za možnost pridobivanja glasbenega znanja in razvoja njihovega talenta.

Slovenska filharmonija se ob tem zavezuje, da bo izbranim prejemnikom pomoči iz sklada **Glasbenik sem** pomagala pri uveljavljanju njihovega glasbenega talenta in pridobljenega znanja.

Zato vas, cenjene poslušalke in poslušalci, prijazno vabimo, da tudi vi po svojih močeh prispevate v sklad **Glasbenik sem**.

Z načinom delovanja sklada **Glasbenik sem** se lahko seznanite na zgornji povezavi.

Slovenska
filharmonija

Če želite podpreti otroke in mladostnike
pri njihovem glasbenem razvoju,
jim lahko pomagate z nakazilom:

Zveza prijateljev mladine Slovenije

Dimičeva ulica 9, 1000 Ljubljana

TRR: SI56 0310 6100 1018 757

Sklic: SI00 245018

Namen: SF – Glasbenik sem

*QR koda za nakazilo, ki jo
prebere aplikacija vaše
mobilne banke.*

*Zveza Prijateljev
Mladine Slovenije®*

VABLJENI NA
GLASBENO-FILMSKI SPEKTAKEL

ORGELSKI KINO

IMPROVIZACIJE
K NEMEMU FILMU

SREDA, 18. OKTOBER 2023, OB 19.30
SLOVENSKA FILHARMONIJA, DVORANA MARJANA KOZINE,
LJUBLJANA

CENE VSTOPNIC: 16,00 € / 11,00 €*
* POPUST ZA OTROKE, DIJAKE, ŠTUDENTE, UPOKOJENCE, SKUPINE IN ČLANE SLOVENSKEGA ORGELSKEGA DRUŠTVA

CENE VSTOPNIC: 16,00 € / 11,00 €*

* POPUST ZA OTROKE, DIJAKE, ŠTUDENTE, UPOKOJENCE, SKUPINE
IN ČLANE SLOVENSKEGA ORGELSKEGA DRUŠTVA

**kino
teka**
slovenska kinoteka
filmski muzej

Slovenska
filharmonija

SLOVENSKO ORGELSKO DRUŠTVO
www.orgelsko-drustvo.si

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Oktober, november 2023

FKK 1 | **Za junake**

5. in 6. oktober 2023 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Franck Ollu *dirigent*

Jeroen Berwaerts *trobenta*

Spored:

John Adams: Tromba lontana

Nina Šenk: A moment of Reflection

Charles Ives: The Unanswered Question

Vito Žuraj: Le fou triste

Johann Nepomuk Hummel: Koncert za trobento
in orkester v E-duru

Ludwig van Beethoven: Simfonija št. 7 v A-duru,
op. 92

SMS 2 | **Za vznesene**

12. in 13. oktober 2023 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Alejo Pérez *dirigent*

Urška Križnik Zupan *harfa*

Spored:

Richard Strauss: Štiri simfonične medigre
iz opere Intermezzo

Richard Strauss: Simfonična fantazija na teme
iz opere Žena brez sence

Zvonimir Ciglič: Concertino za harfo in godalni
orkester

Aleksander Nikolajevič Skrjabin: Simfonija št. 4
v C-duru, op. 54, »Pesnitev ekstaze«

Za temperamentne

20. oktober 2023 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Gregor Klančič *dirigent*

Javier Rodríguez *tenor, charango, kitara*

Fernando Mejías *kitara*

Gioele Andreoli *klavir, čembalo*

Mateja Langus *akordeon*

Tomaž Štular *kontrabas*

Franci Krevh, Matevž Bajde *tolkala*

Spored:

Ariel Ramírez: Navidad nuestra

Ariel Ramírez: Misa Criolla

DRUŽINSKI 1

Neskončno veselje

21. oktober 2023 ob 10.00 in 12.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Orkester Slovenske filharmonije

Mojca Lavrenčič *dirigentka*

Spored: **Holst, Beethoven ...**

VIP 1 | Za spomin

27. oktober 2023 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor in instrumentalni ansambel

Slovenske filharmonije

Gregor Klančič *dirigent*

Theresa Plut *sopran*

Slovenska
filharmonija

Tibor Kerekeš *trobenta*

Mario Perestegi *orgle*

Spored:

Pavel Mihelčič: Magnificat

Petr Eben: Praški Te Deum

Pavel Mihelčič: Sedmi angel

Petr Eben: Štirje duhovni praznični spevi

Pavel Mihelčič: Sedmi angel

SIM 1

Sobotna izobraževalna matineja

11. november 2023 ob 11.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Predstavitve skladatelja Mateja Bonina in
njegove skladbe *Eppur si muove* št. 4

SOS 1 |

Za brihtne glave

15. november 2023 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Michael Wendeborg *dirigent in pianist*

Oskar Laznik *saksofon*

Simon Klavžar *tolkala*

Spored:

Ludwig van Beethoven: Koncert za klavir in orkester
št. 1 v C-duru, op. 15

Wolfgang Rihm: Simfonija št. 1, op. 3

Matej Bonin: *Eppur si muove* št. 4

Karl Amadeus Hartmann: Sinfonia Tragica

euoplakat

Sio1NET.

 DRUŽINA

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na info@filharmonija.si.

Same mogočne skladbe – SMS 1
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič
Avtor spremne besede: Gregor Pompe
Jezikovni pregled: Ana Kodelja
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, september 2023

Redakcija koncertnega lista je bila končana 25. septembra 2023.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

Slovenska
filharmonija